DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ODBUDOWY

WARSZAWA **Nr 4** **18 MARCA 1949**

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA MINISTRA ODBUDOWY: Str.

Poz. 19 — z dnia 24 lutego 1949 r. o normach wynagrodzenia za udział w posiedzeniach rad i komisyj powołanych w myśl przepisów dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o Zakładzie Osiedli Robotniczych 1

Poz. 20 — z dnia 4 marca 1949 r. w sprawie stosowania konstrukcji i elementów zamiennych w budownictwie . 1

Poz. 21 — z dnia 7 marca 1949 r. o zmianie przepisów w sprawie projektowania i wykonywania konstrukcyj budowlanych 2

Poz. 22 — z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie stosowania Polskich Norm 3

Poz. 23 — z dnia 9 marca 1949 r. w sprawie stosowania Polskich Norm 3

Poz. 24 — z dnia 14 marca 1949 r. o programach użytkowo-technicznych i projektach szkicowych 3

OKÓLNIKI:

Poz. 25 — Nr 5 z dnia 2 marca 1949 r. w sprawie stosowania wapna pokarbidowego 4

Poz. 26 — Nr 6 z dnia 11 marca 1949 r. o stosowaniu cegieł dziurawek i pustaków wielocegłowych 4

KOMUNIKAT 4

19

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 24 lutego 1949 r.

o normach wynagrodzenia za udział w posiedzeniach rad i komisyj powołanych w myśl przepisów dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o Zakładzie Osiedli Robotniczych (Dz. U.R.P. Nr 24, poz. 166).

(L. dz. G. M 2073/WI/49)

§ 1. 1. Ustala się następujące stawki wynagrodzenia za udział w posiedzeniach Rady Głównej, Rad Dyrekcyj Zakładu Osiedli Robotniczych oraz komisyj wyłonionych przez te Rady:

a) dla członka — za udział w posiedzeniu lub w posiedzeniach odbytych w ciągu doby — 1 000 zł.;
b) dla przewodniczącego — za udział w posiedzeniu lub w posiedzeniach określonych pod lit. a — 1 500 zł.

2. Zamiejscowi członkowie rad i komisyj otrzymują niezależnie od wynagrodzenia za udział w posiedzeniach — zwrot kosztów przejazdu, diety oraz należności za noclegi według norm ustalonych dla pracowników państwowych przy podróżach służbowych.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1949 r.

Minister: **M. Kaczorowski**

20

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 4 marca 1949 r.

w sprawie stosowania konstrukcji i elementów zamiennych w budownictwie.

(L. dz. III/1607/2/49)

Zarządzam co następuje:

1. Celem osiągnięcia oszczędności w budownictwie i pobudzenia inicjatywy twórczej w wykonawstwie, upoważnia się P.P.B. i S.P.B. przy wykonywaniu zleceń budowlanych, otrzymywanych od inwestorów sektora publicznego, do stosowania konstrukcji, materiałów i elementów odmiennych, aniżeli wskazanych przez zleceniodawcę przy powierzaniu robót, pod warunkiem, że zmiany stosowane nie będą miały wpływu na przewidziane w kosztorysie trwałość i jakość wykonywanych robót. Jednakże zmiana może być dokonana tylko no konstrukcje uprzednio zatwierdzone przez Instytut Badawczy Budownictwa. W razie sporu w tym względzie, decydującym jest arbitraż Instytutu Badawczego Budownictwa.

2. Zamienne konstrukcje, materiały oraz elementy winny posiadać wartość techniczną nie mniejszą, niż materiały przewidziane w zleceniu, natomiast powinny być od nich tańsze.

3. Stosowanie zamiennych elementów, o których mowa w p. 1 i 2, nie będzie uważane za zmianę umowy o zlecenia powoduje jedynie skutki przewidziane w p. 4.

4. Oszczędność (różnica między ceną własną roboty według opisu kosztorysowego i faktyczną), uzyskana na skutek użycia konstrukcji, materiałów oraz elementów zamiennych winna być w każdym wypadku udowodniona przez P.P.B. lub S.P.B. i uznana przez zleceniodawcę. Oszczędność (różnica) ta podlega podziałowi po połowie między zleceniodawcę i przedsiębiorstwa, przy czym część zleceniodawcy stanowi oszczędność P. I., a część wykonawcy powiększa ogólny zysk przedsiębiorstwa.

5. Celem ustalenia wysokości osiągniętej oszczędności przy robotach zamiennych w porównaniu z kosztem przewidzianym w kosztorysie urzędowym, inspektor (względnie kierownik) nadzoru powinien sprawdzić dopuszczalność zamiany pod względem technicznym oraz kalkulację przedsiębiorstwa i przygotować wniosek, na podstawie którego zleceniodawca wyda decyzję przedsiębiorcy.

W wypadkach różnicy zdań między zleceniodawcą, a przedsiębiorstwem sprawę rozstrzyga Urząd Wojewódzki — Wydział Odbudowy, jako organ Ministerstwa Odbudowy II-giej instancji, od którego decyzji służy prawo odwołania do Ministerstwa Odbudowy. Jeżeli zleceniodawcą jest Dyrekcja Odbudowy lub Wydział Odbudowy — odwołanie załatwia Ministerstwo Odbudowy.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: **M. Kaczorowski**

21

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 7 marca 1949 r.

o zmianie przepisów w sprawie projektowania i wykonywania konstrukcyj budowlanych.

(L. dz. III/5648/3/49)

W myśl ogólnych wytycznych, zawartych w uchwale Podkomitetu Inwestycyjnego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1948 r. w sprawie środków racjalizacji budownictwa w dziedzinie oszczędności materiałów budowlanych, zarządzam co następuje:

I. Obciążenia w obliczeniach statycznych.

1. Zamiast tabeli: „Zasadnicze obciążenia użytkowe stropów", objętej § 6 ust. 2 Polskiej Normy PN/B-189 ;,Obciężenia w obliczeniach statycznych", stosowanej w myśl zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 9 lutego 1946 r. (Dzien Urz. Min. Odb. Nr 1, poz. 8), należy stosować tabelę następującą:

L. p.	Rodzaj użytkowania	Obciążenia kg/m²					
		Strychy		pokoje sale	korytarze	klatki schodowe	balkony
		bez dostępu	z dostępem				
1	Mieszkania, pensjonaty, hotele, szpitale z wyłączeniem pomieszczeń o użytkowaniu wymienionym w dalszych punktach.						
	a) przy rozpiętości stropu w świetle do 5,5 m	50	120	150	150	300	500
	b) przy rozpiętości stropu w świetle 5,5 m i powyżej	50	150	200	200	300	500
2	Biura, pracownie naukowe	50	150	200	200	300	500
3	Szkoły	50	150	250	250	400	500
4	Sklepy, domy towarowe, kościoły i pomieszczenia zapełnione tłumem obciążającym w sposób statyczny	50	150	400	400	500	500
5	Księgarnie. biblioteki, archiwa, składy akt	50	150	500	400	500	500
6	Muzea, teatry, kina, sale zebrań, sale rekreacyjne, restauracje	50	150	300	400	500	500
7	Hale sportowe, sale gimnastyczne, hale wystawowe, sale taneczne i wszelkie pomieszczenia, zapełnione tłumem obciążającym w sposób dynamiczny	50	150	500	500	500	500
8	Zakłady przemysłowe i fabryki co najmniej	50	150	300	300	500	500

2. Ze względu na znaczną redukcję obciążeń w tabeli zasadniczych obciążeń użytkowych stropów należy przyjąć, że:

a) jeżeli na stropie mają być ustawione **piece do ogrzewania, trzony kuchenne** itp. ciężkie przedmioty o obciążeniu p_1 na 1 m² podstawy tych przedmiotów, przekraczającym 2,5-krotnie obciążenie użytkowe p, wówczas na elementy stropowe działa w miejscu podstawy tych przedmiotów obciążenie (p_1 — 2,5 p) kg/m²;

b) stosowanie obciążenia na 1 m², obliczonego na podstawie różnicy (p_1 — 2,5 p), dozwolone jest tylko w przypadku, jeżeli ten ciężki przedmiot ustawiony jest w pobliżu podpory dźwigarów stropowych;

c) ciężar objętościowy pieców i trzonów kuchennych kaflowych i ceramicznych wynosi naogół 1100 kg/m³ bryły geometrycznej liczonej według zewnętrznych wymiarów.

II. Konstrukcje stalowe. Obliczenia statyczne i projektowanie.

1. Przy posiłkowaniu się tabelą I w § 2 Polskiej Normy PN/B—190 „Konstrukcje stalowe Obliczania statyczne i projektowanie", stosowanej w myśl zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 4 września 1946 r. (Dzien. Urz. Min. Odb. Nr: 5 poz: 80), należy przyjąć jako **dopuszczalne naprężenie na zginanie** dla I rodzaju obliczeń — 1500 kg/cm² i dla II rodzaju obliczeń — 1300 kg/cm² w belkach i podciągach o profilach ze ścianką pełną (kształtowniki, przekroje złożone ze środnikiem) wykonanych ze stali pospolitej (OX według normy PN/H-84021); przy tym o ile powyższe elementy nie wchodzą w skład ustrojów ramowych i nie ulegają wpływom wiatru, temperatury i uderzeń dynamicznych (zwykłe belki stropowe i konstrukcje analogiczne) mogą być z reguły projektowane według naprężenia dopuszczalnego 1500 kg/cm².

2. Przy stosowaniu przepisu § 8 pkt. 4 cytowanej normy należy przyjąć, że:

a) w belkach stalowych o rozpiętości do 6 m można nie sprawdzać strzałki ugięcia, z zastrzeżeniem, iż naprężenia w tych belkach nie przekraczają 1200 kg/cm²;

b) w belkach stalowych sprawdzanych na strzałkę ugięcia dopuszcza się naprężenia do 1500 kg/cm², stosownie do ust. II, pkt. 1 niniejszego zarządzenia;

c) dla belek, dźwigających płyty ceglane (Kleina) lub betonowe, strzałki ugięcia przyjmować można, jak dla belek obetonowanych, w przypadkach gdy płyty związane są siłami przyczepności z materiałem belek, a belki w czasie wykonywania płyt są w środku rozpiętości należycie podparte.

III. Konstrukcje betonowe i żelbetowe. Obliczenia statyczne i projektowanie.

Przy wykonywaniu przepisu § 10 ust. 3 Polskiej Normy PN/B-195 „Konstrukcje betonowe i żelbetowe. Obliczenia statyczne i projektowanie", stosowanej w myśl zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 9 lutego 1946 r. (Dzien. Urz. Min. Odb. Nr. 1 poz. 8), należy przyjąć, że podniesienie naprężenia dopuszczalnego z 1200 kg/cm² do 1400 kg/cm² w stali pospolitej (OX według normy PN/H-84021) stosuje się również do takich elementów konstrukcyjnych z przeważającym obciążeniem statycznym (jak np. stropy, belki, podciągi i płyty schodowe), które z reguły nie ulegają **niekorzystnym wpływom wiatru, zmian temperatury itp.**

IV. Stosowanie zarządzenia.

Wszystkie organy podległe Ministerstwu Odbudowy obowiązane są do ścisłego stosowania niniejszego zarządzenia przy sporządzaniu dokumentacyj technicznych i przy przeprowadzaniu kontroli nad wykonawstwem.

Minister: **M. Kaczorowski**

22

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 8 marca 1949 r.

w sprawie stosowania Polskich Norm

(L. dz. G. M. 373/W2/49)

Zarządzam stosowanie następujących Polskich Norm:

PN/B-4240 „Protokół oględzin nieruchomości, dokonanych w celu ustalenia uchybień w utrzymaniu nieruchomości";

PN/B-4241 „Zarządzenie naprawy lub rozebrania budynku zaniedbanego";

PN/B-4242 „Protokół oględzin budynku wzniesionego bez wymaganego pozwolenia";

PN/B-4243 „Zarządzenie wstrzymania robót budowlanych, wykonywanych bez wymaganego pozwolenia";

PN/B-4244 „Wezwanie do przedstawienia projektu budynku, wzniesionego bez wymaganego pozwolenia".

Za Ministra: **J. Żakowski**

23

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 9 marca 1949 r.

w sprawie stosowania Polskich Norm.

(L. dz. G. M. 372/W2/49)

Zarządzam stosowanie następujących Polskich Norm:

PN/B-351 „Krawężniki kamienne. Kształt i wymiary";

PN/B-364 „Marmurowe płyty budowlane. Wymiary i warunki odbioru".

Minister: w/z **J. Żakowski**

24

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 14.III. 1949 r.

o programach użytkowo - technicznych i projektach szkicowych.

(L. dz. V.I—207/49)

Celem uniknięcia ujemnych skutków opracowywania projektów robót budowlanych bez uprzedniego sporządzenia programu użytkowo - technicznego i projektu szkicowego zarządzam co następuje:

§ 1. Projekty robót budowlanych budynków nowowznoszonych, powiększanych, odbudowywanych, lub przebudowywanych z kredytów objętych częścią „Ministerstwa Odbudowy" Państwowego Planu Inwestycyjnego mogą być opracowywane jedynie na podstawie programów użytkowo-technicznych, oraz projektów szkicowych tych budynków.

§ 2. 1. Pod pojęciem programu użytkowo - technicznego należy rozumieć ustalony przez użytkownika za zgodą władzy lub instytucji, której bezpośrednio podlega — zespół danych, potrzebnych do opracowania projektu robót budowlanych, a obejmujących program użytkowy i program techniczny.

2. Program użytkowy zawiera następujące dane:

1) nazwę lub przeznaczenie objektu,
2) wskaźniki liczbowe, warunkujące ogólne założenia powierzchniowe i objętościowe np. dla szkół: ilość uczniów, personelu nauczycielskiego, pomocniczego itp., dla szpitali: ilość łóżek, personelu lekarskiego, pomocniczego itp., dla biur: ilość pracowników, kategorie pracowników, ruch interesantów itp.,
3) ilość pomieszczeń z podziałem na główne i pomocnicze, z oznaczeniem ich przeznaczenia i specjalnych potrzeb użytkownika,
4) opis wyposażenia, wymaganych instalacyj i rodzaju wykończenia, ze szczególnym uwzględnieniem specjalnych potrzeb użytkownika,
5) określenie — w razie potrzeby — funkcjonalnego wzajemnego związku pomieszczeń w poziomach i pionach,
6) inne dane nieujęte w pkt. 1 — 5, niezbędne dla celowego opracowania projektu np. jedno lub wieloetapowy plan realizacji itp.,

3. Program techniczny zawiera następujące dane:

1) zdjęcie geodezyjne, ew. szkic terenu (działki) z oznaczeniem położenia (miejscowość, ulica, Nr. hip., Nr. pol.),
2) odpis dokumentu, stwierdzającego tytuł prawny do dysponowania terenem, lub objektem, bądź wskazanie właściwego przepisu prawnego w tym względzie,
3) opinie władz miejscowych np. zarządu miejskiego, władzy konserwatorskiej, oraz dowód uzgodnienia inwestycji z władzami planowania przestrzennego.

§ 3. 1. Projekty szkicowe powinny zawierać:

1) plan orientacyjny w podziałce 1 : 10.000,
2) plan sytuacyjny w podziałce 1 : 1.000,
3) rzuty poziome kondygnacyj nietypowych i typowej, ważniejsze przekroje i elewacje w podziałce nie mniejszej niż 1 : 200 oraz
4) opis techniczny z omówieniem: dokonanego wyboru terenu, stopnia jego uzbrojenia, poziomu wód gruntowych, wytrzymałości gruntu (ew. na podstawie próbnych wierceń), stanu ew. zniszczeń w miejscu zamierzonej budowy, lokalnych możliwości materiałowych, oraz projektowanych konstrukcyj i wyposażenia.

2. W przypadkach braku odpowiednich materiałów pomiarowych zezwala się na zastosowanie podziałki 1 : 12.500 zamiast określonej w ust. 1 pkt: 1) oraz podziałki 1 : 1.440 zamiast określonej w ust. 1 pkt: 2).

W projektach szkicowych, ustalających funkcjonalny związek większych zespołów budowlanych, podaną w ust. 1 pkt. 3) podziałkę można zastąpić podziałką 1 : 400.

3. Projekty szkicowe można przedkładać w opracowaniu ołówkowym w trzech odbitkach bez szczegółowego oznaczania materiałów budowlanych.

§ 4. 1. Programy użytkowo - techniczne zatwierdzają, a na projekty szkicowe wyrażają zgodę:

1) Ministerstwo Odbudowy — w odniesieniu do budynków, których programy użytkowo-techniczne i projekty szkicowe zostały sporządzone przez władze centralne, budynków o kubaturze przekraczającej 10.000 m³, oraz wszystkich budynków typowych, budynków służby zdrowia i budynków społecznej opieki nad dzieckiem,
2) terytorialnie właściwi wojewodowie, oraz Prezydenci miast Warszawy i m. Łodzi — w odniesieniu do budynków nieobjętych przepisem pkt. 1).

2 Jeżeli dwa budynki lub ich większa ilość mają

stanowić całość funkcjonalną bądź związaną przeznaczeniem, wówczas podstawą oznaczenia właściwości władzy do zatwierdzania progrmu użytkowo - technicznego i wyrażania zgody na projekt szkicowy tych budynków jest ich kubatura łączna.

§ 5 Władzom określonym w § 4 należy przedłożyć program użytkowo - techniczny, a po uzyskaniu zatwierdzenia programu — projekt szkicowy z wnioskiem o wyrażenie zgody. Zatwierdzony program użytkowo - techniczny i projekt szkicowy, na który uzyskano zgodę, należy dołączyć do podania o zatwierdzenie przez właściwą władzę budowlaną projektu robót budowlanych w myśl przepisów prawa budowlanego.

Minister: **M. Kaczorowski**

25

OKÓLNIK Nr. 5.

z dnia 2 marca 1949 r.

w sprawie stosowania wapna pokarbidowego

(L. dz. III/5612/3/49)

Ministerstwo Odbudowy stwierdziło, że rozporządzenie Ministra Odbudowy z dnia 3.IX.46 r. (Dz. U. Min. Odbudowy Nr 5 z dn. 15.X.46 r. o stosowaniu wapna pokarbidowego (poacetylenowego) nie jest w praktyce wykonywane.

Wobec tego, że wapno pokarbidowe nie ustępuje naogół swymi własnościami zwykłemu gaszonemu — przeto Ministerstwo Odbudowy podkreśla z naciskiem celowość i konieczność wykorzystania znacznych zapasów wapna pokarbidowego, jakie pozostają w państwowych wytwórniach acetylenu.

V-Dyrektor Departamentu Budownictwa: **Inż. M. Wolska**

26

OKÓLNIK Nr 6.

z dnia 11 marca 1949 r.

o stosowaniu cegieł dziurawek i pustaków wielocegłowych.

(L. dz. III/5213/3-49).

Nawiązując do instrukcji z dnia 1 kwietnia 1947 r. w sprawie stosowania cegieł - dziurawek i pustaków ceramicznych, oraz okólnika Nr. 30 z dn. 12 czerwca 1947 r. w sprawie stosowania ceramicznych wyrobów cienkościennych (dziurawek), Ministerstwo Odbudowy przypomina o obowiązku ścisłego przestrzegania postanowień zawartych w punktach 1, 2, 3 i 4 cytowanego okólnika. Wg. posiadanych informacji Centralny Zarząd Przemysłu Mineralnego posiada duże ilości wyrobów cienkościennych (dziurawek i bloków), jak również jest w stanie produkcję tę powiększyć, doprowadzając do połowy ogólnej produkcji cegły.

Z tego względu zaleca się stosowanie cegły i pustaków wielocegłowych również i do murów nośnych w budynkach do 3-ch kondygnacyj włącznie pod warunkiem przeliczania naprężeń w murach zgodnie z przepisami normy PN/B-182, dobierając do tego naprężenia zaprawę odpowiednio mocną, dostosowaną do określonej wytrzymałości cegły.

Dyrektor Departamentu: **Inż. K. Tyszka**

KOMUNIKAT

W Dz. U. R. P. Nr. 11 z dnia 11 marca 1949 r. poz. 71 zostało ogłoszone Rozporządzenie Ministra Odbudowy z dnia 1 marca 1949 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty o Komisji Kwalifikacyjnej do stwierdzenia praktycznej umiejętności fachowej osób, ubiegających się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów tych robót.

W Dz. U. R. P. Nr. 12 z dnia 12 marca 1949 r. poz. 73 zostało ogłoszone Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Warunki prenumeraty Dz. Urz. Min. Odb.: prenumeratą roczna — 600 zł. lub półroczna — 300 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu dziennika. Wszelkie należności za Dziennik Urzędowy należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. w Warszawie Nr I — 1683 — „Ministerstwo Odbudowy — Wydawnictwa".

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Odbudowy, Warszawa, Al. Stalina 26.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 4 10 Zam. 1336 E-72059 **Cena zł. 30**